

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

VRIJDAG 24 MAART 1871

INGEZONDEN STUKKEN
Mijnheer de Redacteur!

Met verwondering las ik heden in no. 69 uwer courant, dat aan het kind van *Maria Heins*, 't welk door mij, op last van den waarnemenden burgemeester, op Vrijdagachtermiddag pl. m. 4 uur werd onderzocht, om te zien waaraan het kind was overleden, volgens eene verklaring van de doctoren *van der Scheer* en *Cohen* te Assen geen enkel teken van een gewelddadigen dood zichtbaar was. De moeder, bij 't onderzoek aanwezig, verhaalde mij, dat zij den vorigen avond het kind aan de borst had gelegd, en bij 't ontwaken het kind dood bij haar had gelegen, terwijl zij niet wist hoe zulks was geschied. Bij nader onderzoek bleek, dat de punt van de neus en de mond eenigzins waren ingedrukt en langs de achterzijde van den hals waren duidelijk zichtbaar indrukselen van den duim en vier vingers, 't welk niet alleen door mij wordt geconstateerd, maar evengoed door den heer *Servatius*, waarnemend burgemeester, en den onbezoldigden, tevens gemeente-veldwachter, *Klaassen*, die in ons bijzijn de hand van de moeder nam, welke geheel in de indrukselen paste, waarop de moeder antwoordde: dat zal mij groot bezwaar aanbrengen, en: ik had niet gedacht dat er zwelling zoude ontstaan. Daar het gedrag van haar voor goed in de gemeente bekend is, moesten de vermoedens in dezen sterk zijn. 't Is niet, mijnheer de redacteur, om den een of ander iets toe te voegen, maar om het publiek er bekend mee temaken, dat er op de Smilde niet zoo ligt wordt gehandeld, met iemand te beschuldigen van kindermoord, zooals no. 69 uwer courant aanwijst.

Smilde den 22 Maart 1871

J. Wijgchel
PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

MAANDAG 27 MAART 1871

INGEZONDEN STUKKEN
Mijnheer de Redacteur!

Het was mij hoogst aangenaam, dat aan mijne weinige letteren in uw geëerd blad van 20 Maart jl. niet alleen de aandacht, maar zelfs de adhaesie van uw correspondent alhier ten deel is gevallen.

Het schijnt ook een man *des vredes* te zijn, doch of wij hetzelfde middel aanwenden, om het zelfde doel te bereiken, trek ik in twijfel.

Ik wend liefst radicale middelen aan, nl. om de kwade sappen weg te nemen, Uw correspondent hecht, naar mij voorkomt, meer aan de algemeene methode, fop-pleisters met streel-zalfbestreken en schijn-liefde windsels om de wonde geslagen, Er volgt in dit geval spoedig genezing, doch de kwade sappen breken kort daarna op een andere plaats des te kwaadaardiger uit. Hier geldt het: zachte geneesheeren maken stekende wonden. Ik schijn evenwel de gunst van uw correspondent verbeurd te hebben, omdat ik geen critiek heb geleverd op een stukje van 6 Maart jl.

Ik *moet* veel, ik wil *veel* en daarom *kan* ik veel doen - ieder heeft zijne roeping en verplichting - doch één mensch heeft maar één wijze van doen. Evenwel ik wil mij niet verontschuldigen, noch onttrekken.

Het bezwaar van uw stukje tegen dat stukje rigt 1°, daarin, dat de tusschenpartij, de profeet noemt ze *heet* noch *koud*, met ietwat te populairen naam betiteld is.

Ik geef dit gaarne gewonnen, doch ik noodig uw correspondent uit, om die partij naar juistheid te tituleren, eene partij, die zich den voet door de orthodoxen in den stijgbeugel heeft laten brengen, die daarna de liberale partij meedoogenloos uit het zadel heeft geligt; en toen zij geene genoegzame levenssappen in zich-zelve meer bezat en de orthodoxe partij niet langer genegen was, zich door haar te laten gebruiken, aan de voeten van de liberale partij boete heeft gedaan en hare diensten aangeboden, om onder dezelfde vaan de orthodoxe partij te bestrijden.

Het tweede bezwaar lag daarin, dat de hoofdman van die partij daarin wordt aangewezen.

Is er dan in den persoon vergissing? Mij dunkt, dat is eene zonde die te vergeven is. Het gebeurt meer, dat men een hoofdpersoon heeft, maar waarvan de hersenen elders huisvesten. Zoo zeide men van het vorige Ministerie, dat de romp te 's Hage, maar de hersenen te Assen waren. Mogt soms dit het abuis hebben veroorzaakt, dan verzoeken wij aan de hersenen verschooning, omdat aan de romp de eer is gegeven.

Ik hoop, mijnheer de redacteur, dat ik geheel in de geest en naar den eisch van uw correspondent heb geantwoord.

-vervolg op blad 1871j1